

Tisdagen den 10 Juni.

Kontor:

för prenumeration och annonsering i bladets tryckeri
Vaktornsgatan N:o 19.
Telefon N:o 29.

Prenumerationspris:

I Wiborg: Helt år Fmk 12; tre fjärdedelsår Fmk 9; halft år Fmk 6: 50 och fjärdedelsår Fmk 3: 50. För landsorten tillkomma post-förvaltarearvode och försändningsprocent. I **Byssland**: helt år 6 rub. och halft år 3 rub. 25 k.

Ansvarig redaktör

CARL JOHAN TOLLET.
(Träffas i redaktionsangelägenheter alla dagar kl. 9—11 f. m.)

Annonspris:

För petitråd 10 penni, förutom 1:sta sidan der priset är 15 penni. Dödsfallsannonser 2 mk, annonser om vigde och födde 1 mk. Annonserna böra helst inlemnas på aftonen före tidningens utkommande.

Redaktionsbyrå:

Vaktornsgatan N:o 19.
(Stenhuset inne på gården).
Telefon N:o 29.

Daglista.

Kl. 10—12 f. m. Sjömanshuskontoret öppet.
Kl. 10—2 p. d.: Föreningsbankens kontor öppet.
Kl. 10—2 p. d.: Finlands banks kontor öppet.
Kl. 10—2 och 5—6 e. m. Nordiska Aktiebankens kontor öppet.
Kl. 9—1 f. m. Pastorakansliet öppet uti Ahrenbergs gård vid Fiskals gatan.
Kl. 11—1 p. d.: Drätselkammaren öppen.
Kl. 9—11 & 5—6. Stadsarkitektkontoret öppet.
Kl. 1/2—1/3 p. d.: träffas Stadsfogden H. Olsson. (Papula Angvarn)
Kl. 6—8 e. m.: Läsesalen öppen

Juridiska ombud:

Ivar Schröder, advokat i Finland, Cloubergs stenhus öfvanom bokhandeln, Katarinegatan. Telefon N:o 1. Kontoret öppet alla helgfria dagar fr. kl. 10—2 e. m.
Robert Seim, mottagningstid kl. 1/2—10 f. m. och 5—6 e. m. Ehrenburgs stenhus, 2 tr. upp. Salakkalahti.

Fattigsakförare:

A. E. Andersson, Wolffs stenhus vid Katarinegatan. Träffas hvarje helgfri dag kl. 9/2—10/2 f. m.

Juridisk Byrå.

Frosterus & Karsten, hvardagar kl. 1/2—1/11 f. m. uti Fleckensteins gård, Pohjologatan 12.

Ryska Brandförsäkrings-bolaget af år 1867.

afslutar brandförsäkringar emot billiga premier. Nödiga upplysningar och anmälningsblanketter erhållas hos

F. Stiehl.
General-agent för Östra Finland.
Vaktornsgatan, Professor Strömborgsgård

Arkitekten I. Aminoffs byggnads- och ritkontor: Biskopsgatan N:o 6, 1 tr. upp. Öppet kl. 10 till 12 f. m.

Läkarens mottagningstider:

Prof. Strömborg alla hvardagar kl. 9/2 till 11 f. m.
Doktor Ivar Wallgren kl. 10—12 f. m. och 5—6 e. m. Cloubergs gård, vid Torkelsgatan.
E. Weymann kl. 9—11 f. m. och 5—6 e. m. Söderbergs gård, Torkelsgatan.
Åkesson kl. 8—10 f. m. och 5—6 e. m. (Bennois gård, Alexandersperspektivet 4.)
Thesleff kl. 9—11 f. m. och 1/2—1/2 e. m. (Thompsons gård inom f. d. fästningen. (Bortrest.)
Sundman kl. 9—11 f. m. och 5—6 e. m. Sergejeffs gård Alexandersperspektivet.
P. Collander kl. 10—12 f. m. och 4—5 e. m. (Alfhans arvingars gård N:o 2 vid Alexandersperspektivet).
A. Heiseler, kl. 10—11 f. m. o. 5—6 e. m. (Dippels gård, Nedra gatan.)
Sjuka intagas i länesjukhuset kl. 1—2 e. m. Olycksfall intagas alla tider af dygnet.
Tandläkare Arth. Liljeblad kl. 10—12 f. m. och 4—5 e. m. Torkelsgatan 12 (Golins gård) Telefon N:o 219.

Läneveterinär-läkaren Felix Fredlander, boende i Galléns gård, Fredriksgatan 14, träffas alla dagar från kl. 8—11 f. m. och 3—5 e. m.

Santäg afgå:

Till St. Petersburg afgå alla dagar passageraretid kl. 6,50 o. 8,30 f. m., 2,50 e. m. och 7,15 e. m. godstid alla dagar kl. 11,15 f. m.
Till Helsingfors afgå passageraretid alla dagar kl. 1,15 e. m., samt kl. 1,15 på natten; godstid alla dagar kl. 3,50 e. m.

Santäg ankomma alla dagar:

Från St. Petersburg passageraretid kl. 1,4, 5,10 o. 8,30 e. m. samt 1,30 på natten; godstid kl. 9,10 f. m. och 2,50 e. m.
Från Helsingfors passageraretid kl. 6,45 f. m.; samt kl. 7,1 e. m.; godstid kl. 11,30 f. m.

Telegrafkontoret

hålles öppet kl. 8 f. m. — 12 på natten.

Tullkammaren

hålles öppen från kl. 9—1 och från kl. 4—7 eft. midd.

KURSER.

Finlands Bank d. 9 Juni.

	Förskyningskurs	Inköpskurs
St. Petersburg k. s.	293: —	290: —
London k. s.	25 30	—
90 dd.	25 15	25: 08
Paris k. s.	100 30	—
90 dd.	99 93	99 —
Hamburg k. s.	124 20	—
90 dd.	123 10	123: 50
Lübeck k. s.	124 20	—
90 dd.	123 10	122: 50
Berlin k. s.	124 20	—
Frankfurt a. M. k. s.	—	122: 50
Amsterdam 90 dd.	209: —	—
à vista	208: —	206 40
Stockholm k. s.	139 33	138: 60
Antwerpen k. s.	100 30	—
90 dd.	99 60	98: 80
Kristiania k. s.	139 30	138: 50
Köpenhamn k. s.	139 30	138: 50

Resande.

Den 9 Juni.

H. Belvedere: Öfverste Puschtschin, stabskapten Aleksandroff, fruarna Basiborsky och Freymann samt handl. ne Schkolnoff fr. P. burg och Gudat fr. Åbo.

H. André: Handl. ne Lohde o. Dresel fr. Hamburg samt Kononoff fr. Impilaks.

H. Europe: Infanteri generaladjutant Scherwal fr. P. burg, handl. Antonius fr. Jääskis, öfverste Judén o. handl. Rubascheff fr. P. burg, ingenjör Welben från H. fors.

D O D.



Tillkännagifves

att

min ömt älskade maka

Mathilda Palonen,

född Lekander,

efter ett långvarigt lidande fridfullt afsmad i Wiborg Måndagen den 9 Juni kl. 12/4 på morgonen i sitt 51 lefnadsår, till bitter sorg och saknad för mig, en broder, anförvänder och många vänner.

A. Palonen.

TILL SALU.

HATTAR

för herrar och gossar hos

E. Albrecht.

Nu inkomna:

Hattar för fruntimmer och barn, Parasoller, Handskar, Spetsar och Korsetter uti stort urval och till billiga priser hos

E. Albrecht.

DIVERSE.

Penningar utlånas.

De af afidne kommerserådet W. Rothes arvingar och rättshärfvare till förmon för Ykspå folkskola donerade 5,000 mark, hvaraf endast räntan årligen får användas till föreskrifvet ändamål, erbjudas härmedst hugade låntagare emot 6 % årlig ränta och af folkskoleledningen godkändt möjligt säkrast inteckning i fastighet eller emot borgen. Låneansökningshandlingarna böra inlemnas till undertecknad, folkskoleledningen ordförande, före den 14 instundande Juni. Wiborg den 23 Maj 1890.

Edvin Fabritius,
t. f. kapel'an.

Ångbåtskommunikationer från Wiborg.

Till Fredrikshamn, Kotka, Lovisa och Helsingfors.

Björneberg, kapten A. M. Ekblad } hvarje tisdag, torsdag och lördag
Sven Dufva, kapten C. P. Erikson } morgon kl. 2.
Oulu, kapten Herm. Eklund kl. 8 morg. **söndag**

Till St. Petersburg.

Finland, kapten G. M. Fogelholm, på morgonen **söndag**
Oulu, kapten Herm. Eklund kl. 2 morg. **torsdag**
Aavasaksa, kapten O. Tornberg, afton **söndag**

F. MICHELSSON.

ANMÄLAN.

Härmed får jag för en vördad allmänhet tillkännagifva, att jag i gården N:o 13 vid Alexandersperspektivet (J. G. Wiklunds arfvingars gård) under firma

Östra Finlands Byggnadsmaterialiehandel

öppnat handel med alla slags byggnadsmaterialier och hoppas att med ett väl sorteradt lager och varor af prima qualité samt fern expediering tillvinna mig den ärade allmänhetens förtroende.
Wiborg den 1 Juni 1890.

Högaktningsfullt:

Gustaf Wiklund.

Den ärade allmänheten tillkännagifves att undertecknad uti Fleckensteins gård vid Rödabrunnstorget öppnat

Finsk leksakshandel

samt att Kuopio leksaksfabriks (lelutehdas Suomi) tillverkningar hädaneftre endast komma att säljas hos mig.

Högaktningsfullt:

S. Henriksson

Vicehäradshöfdingarne

Frosterus & Karsten's Juridiska-Byrå

12 Pohjologatan 12.

ombesörjer alla slags **juridiska** och **affärs** uppdrag.

Telegrafadress: Frosterus Wiborg.

Byrån hålles öppen alla helgfria dagar från kl. 1/2 9 f. m. till kl. 1/2 11 f. m.

Extra tur.

Ångfartyget „FINLAND“,

kapten G. M. FOGELHOLM,

afgår härifrån onsdagen den 11 Juni kl. 4 på morgonen till Helsingfors, Åbo och Stockholm medtagande passagerare och fraktdogs. Närmare hos

F. Michelsson.

Den vördade allmänheten tillkännagifves att jag flyttat min

Tammerfors-handel

till Fleckensteins gård vid Rödabrunnstorget i Petersburgska förstad n.

Högaktningsfullt:

S. Henriksson.

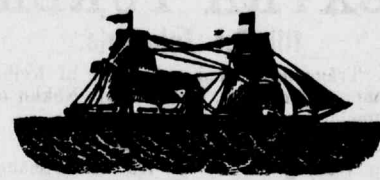
Ångaren „Capellas“

Kapten I. A. Rosqvist,

last anlände till Trångsund i lördags med ångaren „Orion“,

Kapten Emil Ljungberg.

Ferd. Alfthan.



Lübeck—Wiborg.

Ångfartygen

IMATRA,

Kapten P. H. KARSTEDT,

och

AFRIKA,

Kapten E. Schöning,

komma att under instundande seglation underhålla regelbunden kommunikation mellan **Lübeck** och **Wiborg**, afgående alternerande med hvarandra **hvarje Fredag** från Lübeck.

Speditioner ombesörjas och närmare upplysningar erhållas af **F. O. Klingström** i Lübeck och Hamburg samt

W. Dippell
i Wiborg.

Ångfartyget

„Orion“

Kapten EMIL LJUNGBERG

anlände i lördags till Trångsund.

Ferd. Alfthan.

Ångbåtsurer.

Från den 29 Maj 1890

Turer på Trångsund

med anlöpande af Keihänsiemi.

Alla hvardagar:

från Wiborg:	från Trångsund:
kl. 7 f. m.	kl. 8 1/2 f. m.
1 1/2 e. m.	9 1/2 e. m.
4 e. m.	3 1/2 e. m.
6 "	9 e. m.

Alla helgdagar:

kl. 6 f. m.	kl. 7 1/2 f. m.
2 e. m.	8 "
4 "	4 e. m.
6 "	9 "

Turer på Juustila

med anlöpande af Myllysaari, Sammonsari, Pietilä, Lavola, Rauharanta, Runolinna och Kivikoski.

Alla hvardagar:

från Wiborg:	från Juustila:
kl. 9 f. m.	kl. 8 1/2 f. m.
2 e. m.	3 1/2 e. m.
6 e. m.	9 e. m.

Alla helgdagar:

kl. 9 f. m.	kl. 7 1/2 f. m.
2 e. m.	8 1/2 e. m.
6 "	9 e. m.

Extra turer på Juustila
med 50 % förhöjning
från Wiborg kl. 8 1/2 e. m.
från Juustila kl. 6 1/2 f. m.

Turer på Rättjärvi
alla hvar och helgdagar
från Wiborg kl. 9 f. m.
från Rättjärvi kl. 2 e. m.
från Juustila kl. 1 1/2 f. m.
från Rättjärvi kl. 2 e. m.

Turer på Säkijärvi
med anlopande af Keihäsnämi, Trångsund, Tervajoki, Niemenlahti, Nisalak, Wilanemi och Wilajoki
Alla hvardagar:
från Wiborg kl. 4 e. m.
från Wilajoki kl. 6 1/2 f. m.
Alla helgdagar:
kl. 4 e. m. kl. 5 1/2 f. m.

Turer på Maksilaks
med anlopande af Horttana, Kotaniemi, Liheiniemi, Nokko, Niemela, St. Johannis, Kirjola, Kukkola och Revonsaari.
Alla hvardagar:
från Wiborg kl. 1 1/4 e. m. (Ilo)
från Maksilaks kl. 7 f. m. (Lavola)
kl. 5 1/2 e. m. (Lavola) kl. 7 e. m. (Ilo)
Alla helgdagar:
kl. 1 1/4 e. m. (Ilo) kl. 6 f. m. (Lavola)
kl. 5 1/2 e. m. (Lavola) kl. 7 e. m. (Ilo).

EXTRA TURER
till St. Johannis,
via Trångsund, med anlopande af Keihäsnämi, Trångsund, Ravansaari, Nokko och Niemela.
Alla helgdagar:
från Wiborg kl. 6 1/2 f. m.
från St. Johannis kl. 1 e. m.
Wiborg den 22 Maj.
A. Sesemann.

Offentliga Nöjen.
Tisdagen den 10 Juni
gifver en
tredubbel studentkvartett ur kören
Ylioppilaskunnan Laulajat
KONSERT
i Restaurant St. ANNÆ.

Program:
1. Sotamarssi Kajanus.
2. Tuonne taakse metsä-
maan Gripenberg.
3. Serenad Hermes.
4. Taivas on sininen ja val-
koinen, kansanl. sov. Kajanus.
5. Lugn hvilat sjön Pfeil.
6. Liechen wach auf! ... Meijer-Helmud.
7. Minun kultani, kansanl.
sov. Genetz.
8. I natten Witt.
9. Solnedgang Conradi.

I strömhvirfveln.

En lefnadsbild från världsstaden.
(Öfvers. för Wib. bl.)

För omkring sju år sedan såg jag honom för första gången; jag minnes tydligt att det var uti ett natt-kafé. Då var han ungefär nio år gammal, men för sin ålder mycket stor och stark.

Det var en sällsynt vacker gosse och därför icke att undra på att det gick likasom ett mummel och en hviskning från mun till mun hvarje gång han — utbudande friska rosor uti en korg — med leende, bedjande blickar vandrade från bord till bord i den tätt packade lokalen. Alla människor tyckte om honom, nästan hvar-
enda köpte en blomma af honom, så att hans förråd ofta inom förloppet af en kvartimme var slutsåldt och han med tom korg och glad öfver den lätta och snabba förtjänsten kunde gå hem och lägga sig till hvila. Det gjorde mig ondt om den stackars gossen, hvilken vid en så

10. Kehtolaulu sydämmelleni Laethén.
11. Sängfågarna Lindblad.
12. Armaasta erotessa Hermes.

Början sker kl. 1/2 8 e. m.

Biljetter à 2 mark och 1 mark för barn och tjenstefolk säljas i Herr J. C. Lager spetz' bokhandel samt vid ingången.

Restaurant St. ANNÆ.

Akrobatsällskapets Föreställning som Söndagen den 8 d:s inbiberades på grund af Herr Sivoris konsert försiggår

Onsdagen den 11 juni

från kl. 7 e. m.

Föreställningen kl. 8 e. m. efter fört annonseradt program. Biljetter säljas vid ingången à 1 mk för ståndspersoner, barn och tjenstefolk 50 pi.

Obs! Föreställningen gifves obe-
roende af väderleken.

Högaktningsfullt:
L. Vick.

Söndagen den 15 Juni

anställer

Wiborgs F. B. K.

Folknöje

St. ANNÆ promenad.
Festbestyrelsen.

Wiborg den 10 Juni.

Några ord med anledning af ångaren „Vales“ grundstötning.*)

Såsom redan genom notiser i ortens blad är känt, har återigen en grundstötning egt rum vid våra kuster. Denna gång är det en norsk ångare, som i våra farvatten antagligen — funnit sin graf, ty, oakadt det de senaste dagarna rådande vackra och lugna väder varit särdeles gynnsamt för bärgningsarbetet och fastän ifriga ansträngningar blifvit gjorda, har man dock ej lyckats få „Vale“ ens att röra på sig, hvarför det knapt nog finnes några utsigter att få ångaren från grundet,

*) Ofvanstående artikel har blifvit nedskrifven innan det var känt att en bärgningsångare lyckats få „Vale“ från grundet. Det i uppsatsen framhållna förtjänar likväl att beaktas. Red:s not.

utan kommer hon, som sagdt, antagligen att här för allo tid blifva liggande, eller rättare sagdt söndersplittas af vind och våg. Altrog, sin graf har „Vale“ funnit i våra farvatten.

I förbigående kunna vi ej underlåta att i sammanhang härmed omnämna, det en i „Östra Finland“ ingående uppgift att den bärgningsångare, som vid strandningsstället gjort försök att rädda Vale, skulle i bärgarlön betingat sig 50,000 mk, är gripen ur luften, ty om en slik bärgarlön har det ej ens varit fråga om.

Strandningar vid våra kuster höra, tyvärr, ej till sällsyntheter. Tvärtom förekomma sådana ganska ofta. Ej ett år förgår utan att ett större eller mindre antal fartyg här grundstöta och resultatet af dessa grundstötningar blifva i flere fall, att de fartyg, som råkat ut för detta missöde, blifva, — vrak. Att ett sådant sakförhållande skall värka annat än gynnsamt på vår handel och sjöfart, är helt naturligt. Erfarenheten har också visat, att frakterna från och till våra hamnar ofta stå högre än när det gäller fraktslut till andra platser med samma afstånd. Och härtill är utan tvifvel ej i ringa mån det påpekade orsaken, ty just till följd af de gång efter annan vid våra kuster upprepade grundstötningar och strandningarna är det med rädsla, sjömannen, isynnerhet den utländske, ställer sitt fartygs kurs emot vårt land.

Forskar man efter, hvad orsaken är till dessa så ofta inträffade sjöolyckor vid våra kuster, vet enhvar, som litet ens känner till vårt lands geografi, att det finnes öfverfullt med klippor och skär vid inloppen till flere af våra hamnar. Och här ligger helt visst den förnämsta orsaken till dessa grundstötningar. Men måne också ej andra orsaker härtill finnas, måne ej vårt lotsvärk måste taga på sitt samvete ett och annat af de vid våra kuster, tyvärr, så ofta inträffade sjöolyckorna? Må fakta härvid tala. Det säkra är, att det mer än engång inträffat, att fartyg grundstött — med kronolots ombord och vid flere andra sådana fall har orsaken till olyckan af befälhafvaren i hans afgifna sjöförklaring uppgifvits vara den, att en „prick“ antingen alldeles saknats eller varit utsatt på orätt plats.

Äfven vid den grundstötning, som gifvit anledning till dessa rader, spelar en „prick“ en viktig roll, ja, hvarför ej säga det rent ut, en „prick“ som hade bort vara utsatt, har saknats och denna omständighet är det, som, enligt hvad vi från fullt tillförlitligt håll erfarit, varit orsaken till, att antalet af de skutor, hvil-

ka vid våra kuster gått till spillo, åter blifvit ökad. Ty såsom lotsfördelningschefen i detta distrikt själf offentlig förklarar, var sydpriken vid det grund, å hvilket olyckan i fråga inträffade, „vid tillfället borta“. Herr lotsfördelningschefen tillägger, att remmarer i fråga troligen blifvit öfversegelad och bortsläpad af några kustfarare. Men vi fråga: måne det ej vara lotsarnes skyldighet att ej allenast, se till att remmarer blifva utsatta på riktiga ställen utan ock, i händelse desamma blifva „öfversegelade och bortsläpade“, de åter utsättas?

Vi vilja ej för någon del inlåta oss i någon vidlyftigare polemik om huruvida befälhafvaren på „Vale“ gjorde allt hvad på honom ankom för att förhindra en grundstötning vid inseglingen till Trångsund, men bestridas kan ej, att den saknade sydpriken vid ifrågavarande grundstötning spelar måhända den förnämsta rollen och det är därför vi ej kunnat underlåta att rikta vederbörandes uppmärksamhet på nödvändigheten af att alla remarna alltid borde finnas utsatta samt att från lotsvärkets sida allt hvad göras kan borde vidtagas för att förekomma grundstötningar i våra farvatten. Ty om ock orsaken till olyckan i fråga kan förklaras uppstått därpå, att kronolots ej fans ombord, kan dock å andra sidan ej det faktum bortresoneras att, i fall alla prickar varit utsatta, „Vale“ utan tvifvel lyckligt och väl framkommit till Trångsund. —rl.

Notiser för dagen.

— Generalguvernören greve Heiden har enligt Novosti i lördags afrest till Moskwa.

— Fastställt utslag. K. senaten har fastställt hofrättens utslag, dessmedelst landthandlaren Johan Uotinen, från Terijoki by i Kivinebb socken dömts att för tullförsenllning böta etthundra femtio mark samt att i rättegångskostnader utgifva 51 mark.

— Kuolemajärvi kommun har af senaten erhållit tillstånd att intill d. 1 juli 1891 begagna sin gamla begrafningsplats.

— Återförvist brottmål. Målet angående fängsliga bleckslagaredörrarna Charlotta och Helena Warzabu, hvilka af rådstufvurätten i Fredrikshamn dömts för brandanstiftan till fyra års tukthus, är af Wiborgs hofrätt till nämnda rådstufvurätt återförvist.

— Gårdshandel. Kassören Söderbergs arfwingar ha försålt sin gård i Salakkalahti stadsdel härstädes åt senats extra kopisten R. Appelberg för 70,000 mark.

— Redogörelse öfver förvaltningen af sparbanken i Wiborg för år 1889.

Insättarenes fond.

Debet.

4,276 insättares fordran den 31 dec. 1888	2,287,195: 32
2,500 personer hafva under året insatt i 4,191 poster	622,431: 59
Räntor å insatte medel	93,170: 60
Summa	3,002,797: 51

Credit.

1,507 personer hafva i 2,473 poster uttagit	454,925: 29
4,610 insättares fordran till år 1890	2,547,872: 22
Summa	3,002,797: 51

Grundfonden.

Debet.

Behållning från år 1888	452,683: 59
Influtne räntor å utlånade medel	145,807: 54
Den 31 dec. 1889 upplupna, utestående räntor	81,323: 59
Vinst å utvxlade obligationer	3,684: —
Summa	683,498: 72

Credit.

Förvaltningskostnader m. m.	17,483: 07
Afföres vid 1888 års utgång utestående, under år 1889 influtne räntor	72,578: 79
Upplupne räntor å insättarenes medel	93,170: 60
Behållning till år 1890	500,266: 26
Summa	683,498: 72

Generalkalkyl.

Debet.

Insättarenes fordran vid årets slut	2,547,872: 22
Sparbankens behållning den 31 dec. 1889	500,266: 26
Summa	3,048,138: 48

Credit.

Sparbankens fordran hos låntagare	2,938,846: —
Den 31 dec. 1889 upplupne, utestående räntor	81,323: 59
Kontant i kassan	27,968: 89
Summa	3,048,138: 48

Årets räntevinst utgör 47,582 mk 67 p.
Wiborg den 7 juni 1890.

Direktionen.

— En afdelning af ryska krigsflottan, bestående af pantsarfartyget „Peter den store“ samt några min- och transportångare och torpedobåtar, ligger sedan några dagar förankrad å Trångsunds yttre redd. „Peter den store“ är en koloss af omkring 10,000 tons och har en besättning af öfver 500 man. Eskad-

re jag gammal och slug nog för att slå mig ut i världen.“

Förfärligt! Jag fann inga ord vid ett slikt elände. Tigande gick jag en stund bredvid den lille, tills vi kommo till en kyrka och han plötsligt stannade.

„Är det sant, som någon engång sade mig då jag var stygg, att olyddiga barn int' komma till himlen?“ började han.

„Ja, visst är det sant.“

„Säg mig då huru det går med de snälla barnen.“

„Af snälla barn bli goda människor och himlen tillhör de goda människorna.“

Då såg han med sina stora, svarta ögon glädjestrålade på mig, lät sin lilla korg glida ner på armen och räckte mig sina bögge små händer: „Då vill också jag alltid vara snäll!“

Jag lyftade upp honom, drog honom till mitt bröst och tryckte en varm kyss på hans pannan.

„Ack, hvad du är god“, jublade han öfverlycklig, „där hemma kysser ingen mig på pannan.“

Sedan smög han sig tätt intill mitt bröst, så tätt att jag förnam hans lilla hjärtas oroliga bultande, och han började sakta gråta, helt sakta, och slog sina små armar kring min hals.

Plötsligt nådde en gäll ton mitt öra, sedan en annan och så ännu en, och jag förnam den obehagliga sången af hessa fruntimmersstämmor. Också gossen hade hört den; han lyssnade och rätade hastigt på sig, öfver hans ännu nyss så älskligt veka drag gled ett uttryck af hemligt förstånd och ur de svarta ögonen sköt en demonisk blick; han stirrade ett ögonblick på mig och ryckte mig därpå i armen samt sprattlade med benen till jag gaf honom fri. Nu ryckte han sig lös, sprang till marken och flög med tre hopp fram till den kallröding, därifrån sången ljöd. Jag ropade på honom, men han såg sig blott om och vinkade att jag icke skulle följa honom samt pekade genom det öppna källarfönstret på en mycket mager kvinna i djupt urringad röd sammetsklädning med ett öfvermåttan pudradt ansikte. „Min mor“, viskade han, och det förra klippiska leendet återvände till hans anlete. Sedan sprang han ner för de få trappstegen, smälde dörren igen efter sig och — jag var allena på gatan. Ett ögonblick stod jag stum och stel osäker om hvad jag skulle företaga mig. Därpå ämnade jag tränga in i källaren efter den lille flykten, ville bevara honom för den farliga hvirfveln, rädda honom in i

det ärliga, arbetsamma lifvets hamn — men då nådde ånyo den råa sången, de dåliga visorna mitt öra, jag såg den fräcka varelsen på estraden uppföra sig likt en vanvettig, hörde åhörarenes jubel och bifallsrop — hu! En ryening skakade mig och — jag gick inte in.

Sju år hafva förflutit sedan dess. Dag efter dag har jag gått till kaféet. har ofta suttit där hela natten igenom, ända till den ljusa morgonen, men jag har aldrig återsett den vackra gossen.

En afton satt jag åter på min gamla plats, ifrigt studerande en tidning, då dörren slogs upp för att lämna inträde åt tvänne högljudt skrattande, djärft omkring sig blickande flickor, hvilka följdes af en högväxt, smärt, efter sista modet klädd ung man.

Jag kastade bara en blick på den inträdande, bara en enda blick, men jag igenkände honom genast. Det var han, han, min rymmare från den ofvanbeskrifna aftonen.

Han har blifvit en riktigt intagande yngling, verkligt en mycket vacker ungdom, och man kan icke förtänka de unga damerna om de — såsom det tycks — blifvit förtjusta i honom. Han känner icke igen mig; lugo, med stolt hållning — den höga

der dröjer här omkring en vecka samt afgår därpå till Reval.

— Wiborgs segelförenings kappsegling i förgår gynnades tyvärr ej af vind. Den tämligen starka toppsegelbris, som blåste vid startningen, aftog småningom så att vädet slutligen blef nästan alldeles lugnt. Till följd häraf kunde seglarna endast en gång kringsegla den triangulära bestämde att två gånger skulle kringseglas. Att någon prisutdelning under sådana omständigheter ej kunde ifråga komma, var naturligt; endast en allmogebåt, som tillryggalagt sträckan på en för allmogebåtar synnerligen snabb tid, erhöi i pris 30 mk.

De i seglarsen deltagande båtarne voro följande och tillryggalade de sträckan på nedannämnda tider (reducerad tid): a) Båtar tillhörande I:a kategorin: „Aino“, hr Hirn, 3 t. 4 m. 3 s.; „Mary Vetsera“, hr S. Sohlberg, 3 t. 11 m. 34 s.; „Adele“, hr Andstén, 3 t. 12 m. 31 s.; „Karin“, hr R. Gulin, 3 t. 13 m. 2 s.; „Vineta“, hr S. Jansson, 3 t. 14 m. 4 s.; „Aino“, hr A. Jacoboff, 3 t. 22 m. 24 s. b) Båtar tillhörande II:a kategorin: „Tähti“, hr Lilins, 3 t. 2 m. 37 s.; „Carmen“, hr J. Lund, 3 t. 15 m. 28 s.; „Onkel“, hr Montell, 3 t. 17 m. 39 s.; „Minihaba“, 3 t. 18 m. 34 s.; „Laine“, hr O. Turunen, och „Elvira“, hr Molander, fullföljde icke seglingen. c) Allmogebåt: „Kurki“, Rantala från Pitkäpaasi, 3 t. 3 m. 54 s. seglad tid.

— Komiten, hvilken kommer att exproprieras jord för järnvägens behof, sammanträder i Kotka den 18 juli. Till ordförande och kronombud vid komiten har kommissions landmätaren fl. mag. Adolf Grotenfelt blifvit utsedd. — Kotka.

— Försäldt tryckeri. Boktryckaren J. H. Vartiainen har försäldt sitt tryckeri i Kexholm åt hr P. Komonen, M. Lankinen och A. Kasurinen för 6,000 mk.

— Lutherska evangelieförenings fest firades i går och i förgår i Trångsund med gudstjänst och bibelföreläsningar.

— Dynamit import. Handlanden C. Rosenius jr och disponenten för Pitkäpanta bruk O. G. Trystedt ha af senaten erhållit tillstånd att för nämnda bruks behof genom tullkammaren i Wiborg till landet inhämta tiotusen skålpund dynamit.

— Industriförenings till i går utlysta sammanträde måste inställas, emedan endast ett fåtal af föreningens medlemmar kommit tillstädes.

— Norska ångaren „Vale“ lyckades bärgningsbåten „Neptun“ i förgår löstaga från grundet vid Tuppurasaari och transportera till Trångsund, hvarest den tillsvidare ligger.

— Konserten af hr Sivoris damkör i förgår var besökt af en talrik publik, som med ljudliga bifallsyttringar belönade körens utmärkta prestationer.

hatten har han behållit på hufvudet — går han förbi mig och tager med sina båda följeslagarinnor plats midtemot mig.

Han sitter just midtöfver, jag kan bekvämt mönstra honom.

Han är nu sexton år, och han har i sanning en sällsynt vacker gestalt för en yngling af hans ålder. Men hvad är det? På hans vänstra hand blixtrar en diamant — och på ett annat finger likaledes. De äro utomordentligt dyrbara dessa stenar! — En tanke korsar min hjärna — om han vore en — men nej, hvarför skall jag genast tänka något sådant. Han har måhända vunnit på lotteri — hvarför strax tro det västa!

Dörren öppnades ånyo, men denna gång lugnt, nästan dröjande, och en stor, kraftig man med bredt bröst och ett strängt allvarligt anlete träder in. Han ser sig ett par gånger omkring rummet, sedan stannar hans blick plötsligt på mitt vis å vis.

Kaféets värd närmar sig, den stränge herrn hviskar honom något i örat; värden far förskräckt tillsammans och blickar bort till den eleganta, unge mannen.

Den store, kraftfulle mannen går fram till denne och tilltalar sakt.

— Konsert gifves i afton å Restaurant St Annæ af en tolfva ur „Ylipilaskunnan laulajat“. Då sångarene vunnit det lifligaste erkännande öfverallt hvar de uppträdt, hoppas vi att sångens vänner i staden ej försumma tillfället att höra god kvartettsång.

— Sjukdomsförhållandena i staden. Anmälde nya sjukdomsfall under veckan fr. den 31 maj — 8 juni:

Tyfus	1 (3*)
Mag och tarmkatarr	14 (11)
Ros	1 (—)
Frossa	1 (—)
Halsfluss	4 (5)
Ledgångsreumatism	1 (1)
Skarlakansfeber	— (1)
Lunginflammation	1 (—)
Lungkatarr	13 (14)
Summa 36 (35).	

— Alldeles ofrivilligt gjorde härom dagen tvänne kypare och en barberaregesäll från Helsingfors resan från hufvudstaden till Wiborg med ångaren „Björneborg“. De tre stallbröderna hade i Helsingfors gått ned till båten för att följa en bekant. I förväntan på att denne skulle infinna sig ombord lade de sig och somnade in. När de vaknade, funno de att de voro på god väg till Wiborg och att kamraten, de skulle följa, ej var med. Situationen var så mycket obehagligare som de tre resenärerna voro alldeles utblottade på pennningar. Några barmhärtiga människor härstades bistodo dock dem i deras bryderi och återförbjälpte dem per järnväg till Helsingfors.

— Vattnets temperatur vid simhuset härstades var i går 20 grader.

— Smörexporten öfver Hangö var lifligare under maj än under någon af årets föregående månader. Den utgjorde under maj 408,040 kg, under april däremot 386,205 kg. (Hbl.)

— Vid penitentiärsutställningen i Petersburg, ha bl. a. inredds ett rum för de delegerade och ett för kommissarierna; bägge dessa rum uppgifvas af Grascchanin vara möblerade med möbel förfärdigade vid de finska fängelserna och ditsända såsom expositionsgods.

— Djärf björnjägare. Landbosonen Tahvo Turunen från Lieksa by i Pielisjärvi socken stötte nyligen i Emo ödemark på en björnhona med tre ungar. Då ungarna skrämde klättrade upp i ett trä och mannen icke hade något skjutvapen med sig, band han sin puukkknif fast medels byxremmen vid en lång käpp och klättrade, då käppen icke nådde upp till björnarna, själf upp i trädet. Med det egendomliga spjutet stack han björnungarna till dess de den ena efter den andra ramlade ned på marken. Björnmamma stod under träet och brummade ilsket, men flydde märkvärdigt nog, då mannen klättrade ned för att rädda sitt byte. Ungarna skola ha vägt omk. 17 skålpund st. 300 mk förtjänade mannen på sitt djärfva äfventyr. — S K.

*) Siffrorna inom parentes betäknar antalet under närmast föregående vecka.

Från andra länder.

— Oskyldigt dömd till döden. Franska polisen har under de senaste dagarna gjort en upptäckt, som i hög grad upprört sinnena. År 1887 blef en man vid namn Boras, ehuru icke öfverbevisad, dömd till döden

Äfven ynglingen far förskräckt tillsammans och blir likblek, blott ögonen glimma olycksbådande, som om de sökte en sista räddning. Men den store har uppfångat denna blick, han drar den unge elegantens arm under sin och lämnar med honom lokalen, utan att väcka det ringaste upseende.

Efter några dagar läses i tidningarna ett meddelande att man fångat en ung, mycket farlig brottling jämte hans mor, som gjort tjänst som tjufgömmerska för honom. — Sålunda sjunker ett ungt lif ner i världstadens strömhvirvel.

för ett afskyvärdt dubbelmord. Själf nekade Boras intill det sista att ha haft den minsta del i förbrytelsen. Dödsstraffet skulle dock ha blifvit fullbordadt, ty den allmänna meningen var emot den dömd, om icke Grevy varit republikens president. Grevy var i motsats till Carnot, en motståndare till dödsstraffet och benådade Boras. Denne blef i stället dömd till lifstids fängelse; då han insattes för att utstå detta straff sökte han än en gång ådagalägga sin oskuld.

För någon tid sedan föröfvades i Spanien ett liknande mord, som det hvarför Boras blifvit dömd. Mördaren blef anhållen och erkände såväl det sista mordet som ock att det var han som begått det ifrågasvarande dubbelmordet i Frankrike. Saken har nu blifvit utredd: Boras är oskyldig och kommer under de närmaste dagarna att försättas på fri fot och af justitieministern erhålla en större penningssumma. Han har tillbragt tre år i fängelset.

Telegram

till Wiborgsbladet.

Ungerska trontalet.

Budapest den 7 juni. I dag mottog kejsar Frans Josef delegationerna och uppläste trontalet, däri han yttrade: „Det allmänna politiska läget och förhållandena i Balkanländerna ha icke undergått några väsentliga förändringar. De vänskapliga förhållandena till alla makter styrka mitt hopp om att vi äfven framdeles skola få njuta af fredens välsignelser.“

Deras Majestäter i Peterhof.

Petersburg den 8 juni. I går flyttade deras Majestäter från Gatschina till Peterhof.

I dag på morgonen anlända.

Italienske kronprinsens resa.

Berlin den 9 juni. Italienske kronprinsen inträffade i dag i Potsdam och emottogs å bangården af kejsaren.

Wiborgsbladets följetong.

icke böra upprepas. Adelheid insåg det fullkomligt och lofvade genast efterkomma min önskan.

„Ja, hon är en förnuftig kvinna, en sund natur, för hvilken allt romantiskt och äfventyrligt är främmande,“ sade Regine. „Men där tyckes hafva varit flere besökande i tornet, jag trodde vi idag skulle vara de enda gäster här.“

Wallmoden blickade likgiltigt på den högväxte, smärte unge mannen som i detta ögonblick trädde ut genom den lilla dörren till tornet och närmade sig vårdshuset; också fru von Eschenhagen såg blott flyktigt på honom, men plötsligt skärptes hennes blick och hon ryckte till.

„Herbert — ser du!“

„Hvad då?“

„Främlingen där — hvilken sällsam likhet.“

„Med honom?“ frågade Herbert som nu också blef uppmärksam och nogare betraktade främlingen.

„Med — omöjligt! Det är icke blott en likhet! Det är han själf!“

Hon hade sprungit upp blek af sinnesrörelse, och hennes blick borrhade sig formligt i den unge mannen som just nu satte foten på det första trappsteget till verandan. Nu mötte hon hans ögon, dessa mörka glödande ögon, som så ofta lyst emot henne ur gossens ansigte och nu försvann det sista tviflet.

„Hartmut! Hartmut Falkenried, du —“

Hon tystnade plötsligt, ty Wallmoden lade tungt sin hand på hennes arm och sade långsamt, men med skärpa:

„Du misstar dig, Regine, vi känna icke herrn där!“

Hartmut studsade då han upptäckte fru von Eschenhagen, hvilken hittills af verandans löfverk varit skymd för hans blickar; hennes

Hertigens af Orleans benådning.

Såsom ett telegram redan meddelat, har hertigen af Orleans på befallning af presidenten Carnot blifvit frigifven.

Så slutades då — säger Politiken — denna barnsliga Odysse!

Det var nog också detta, den unge prinsen väntade. Han hade trott sig kunna imponera och vinna sympatier genom att trotsa den franska utvisningslagen och genom att uppträda såsom en fäderneslandets son, den där törstade efter den lyckan att såsom simpel soldat få tjäna sitt fosterland.

De funnos också, hvilka trodde att den franska republiken skulle låta sig imponeras häraf. Republiken råkade i ett obehagligt dilemma genom detta prinsens uppträdande, menade man.

Men presidenten Carnot och hans ministrar de läto sig dock ej förbluffas. De stoppade helt enkelt prinsen såsom en annan lagöfverträdare i — fängelse.

„Presidenten skall likväl ej våga låta honom blifva där sittande“, förklarade de visa spåmännen. „Folket blir uppbragt öfver, att den patriotiske prinsen straffas.“

Och detsamma hoppades äfven helt visst prinsen och hans bekymrade familj. De trodde, att antingen blefve fängelsets dörrar genast öppnade eller också skulle det uppretade folket bryta upp dem.

Men oakadt Carnot från hundra de håll bestormades med ansöknings om prinsens frigifvande, förhastade sig dock ej den kloke och korrekte presidenten. Han resonerade sålunda: Prinsen har trott sig kunna göra spektakel med republikens lagar genom att vädja till patriotiska känslor, republiken må visa att hon inte låter sig förbryllas af en ung furstlig äfventyrare. En kort sejour i ett fängelse kommer dessutom helt visst att svalka den unge mannens längtan efter politiska äfventyr.

Och prinsen af Orleans han fick helt beskedligt sitta i fängelse så länge presidenten ansåg det vara nödigt för att lära honom inse att det ej ens för en prins är värdt att göra något emot lagarna. Å andra sidan ville dock Carnot ej altför strängt straffa den unge mannen. Han höll prinsen därför endast så länge fängslad, att världen kunde finna, att

den franska republiken ej löpte någon som helst fara genom att tillämpa sina lagar äfven på medlemmar af landets f. d. herskarefamilj. Längre var ej prinsen af Orleans dagens hjälte. Den unge „hjärten“ blef snart glömd af både parisare och den öfriga världen.

Och när presidenten tykte tiden vara inne att öppna fängelsedörren, släppte han den stackars fågeln lös för denna gång och lät i all tysthet föra honom till gränsen.

Adjö! Och låt bli att en annan gång göra dumbheter!

Sammanträden.

Industriförenings medlemmar behagade sammanträda till extra möte i stadens rådhus onsdagen den 18 juni kl. 6 e. m. för handläggande af följande frågor:

1:o) Wasa Fabriks- & Handtverksförenings inbjudan att deltaga i 6 allmänna industriidkaremötet derstädes.

2:o) Helsingfors Handtverks- och Fabriksförenings skrivelse angående garanti för Suomen Teollisuuslehti.

Å Föreningens vägnar:
A. PALONEN.

Kungörelser.

Restuppbörd

af I:sta hälften af 1889 års kommunala utskylder till Wiborgs stad, brandstodsagentens arvode och personella fattigafgiften för rättas i stadens Drätselkammare måndagen den 16 juni från kl. 9—11 f. m. och 4—6 e. m.

Wiborg i juni 1890.

På Drätselkammarens vägnar:
OSCAR CLOUBERG.

C. E. Ahrenberg.

Ärsafgiften

för Handelsföreningen i Wiborg Pensionsfond uppbäres å Hackman & C:os kontor från 1 till 30 innevarande Juni månad, efter hvilken tids utgång straffränta beräknas.

Wilhelm Hackman.

För utklipp.

närvaro här hade han icke varit förberedd på. Men i det ögonblick han kände igen henne, nådde också sändebudets ord hans öra och han förstod blott alltför väl denna ton som jagade blodet upp till hans kinder.

„Herbert!“ Regine såg osäkert på brodern, som fortfarande höll i hennes arm.

„Vi känna honom icke!“ upprepade han i samma ton. „Behöfver jag verkligen säga dig det, Regine?“

Hon förstod honom nu och med en halft hotande, halft smärtsam blick vände hon sonen till sin ungdomsvän ryggen och sade med djup bitterhet:

„Du har rätt — jag misstog mig.“

Hartmut ryckte till och likasom i uppfammande harm, trädde han ett steg närmare: „Herr von Wallmoden?“

„Hvad önskar ni?“ frågade denne, lika skarpt och föraktsfullt som nyss.

„Ni förekommer mig, ers excellens“, sade Hartmut våldsamt tvingande sig till lugu. „Jag ville just bedja er att icke känna mig. Vi äro således hvarandra fullkomligt främmande.“

Därmed vände han sig om och trotsigt, med högburet hufvud, gick han därifrån och trädde genom en annan ingång in i huset.

Wallmoden blickade efter honom med rynkad panna, därpå vände han sig till sin syster. „Kunde du icke bättre behärska dig, Regine? Hvar till ställa till en sådan scen! Denne Hartmut existerar icke mera för oss.“

Regines ansigte förrådade till fullo huru detta sammanträffande uppskakat henne, hennes läppar bäfvade ännu, då hon svarade:

„Jag är ingen bepröfvad diplomat som du, Herbert. Jag har icke ännu lärt mig att bibehålla mitt lugn då en som jag förlängesedan trott vara död och förderfvad plötsligt liflevande står framför mig.“

